

DAVID KOHN, a nagy bécsi festő, aki lapunk bécsi száma részére gyönyörű műmellékletet (A menekült) és több képet küldött, legutóbb abban a magas kitüntetésben részesült, hogy Őfelsége megfesteti vele az arcképét. David Kohn vallásos zsidó és előszeretettel fest zsidótárgyú képeket, amelyek közül egyet a művész szíves előzékenységéből mai számunkban is reprodukálunk.

GOLDZIHÉR IGNÁC. Június 22-én lett Goldziher Ignác, a nagy orientalista, 65 éves. Az ünnepi lustrumfordulón barátainak és tisztelőinek legszűkebb köre kereste fel az őszhajú, de örökké ifjú kedélyű mestert zúgligeti nyaralójában. Az alkonyi szellőben halkán bólogató parki falombok alatt köszöntö meg a mester a nemvárt övációt. Kedélye most is friss, mint mindig, elméje most is mozgékony, mint mindig s a keleti tudományok egyes kérdéseiről csevegve, a hallgató füle előtt egy-egy apróbb tanulmányvázlat kerekedik ki. A legenda szerint, melyet az önbevallás is megerősít, a mester minden születésnapján egy-egy művét fejezi be. Ereje és frissesége még remélni engedik, hogy oeuvre-jeinek könyvtára menő tömegét még számos művel fogja gyarapítani. (Dr. M. E.)

A TIZENNÉGYÉVES HŐS HALÁLA. A múlt hó végén temették el Gyöngyösön katonai gyászpompával a szövetséges csapatok legfiatalabb katonáját, Silberer Istvánt (szül. 1901 június hó 10-én), egy tápió súlyi zsidó vendéglősnek tizennégyéves fiacskáját.

A kis hős pár hónap előtt — a szülői háztól megszökve — önként jelentkezett katonai szolgálatra. Itt a 29-ik honvédegységre osztották be, hol nemsokára hős viselkedése fejében káplárrá léptették elő. Kezdetben Varsó alatt a Hindenburg seregénél küzdött hőiesen. A tavasz elején a Kárpátokba került, hol utolérte tragikus végzete és hosszú szenvedés után május hó 29-én a gyöngyösi tartalékkórházban kiszenvedett. Temetése hősökhez méltó gyászpompával folyt le. Kivont kardú huszárok kísérték és vitték a hős fiú koporsóját, amelyet nagy gyászoló közönség vett körül. A szívbemarkoló gyászbeszédből, amelyet Feigl L. H. gyöngyösi főrabbi mondott, kiragadjuk a következő megható részletet:

„Nekem jutott osztályrészül az a lélekemelő szent hivatás, hogy búcsút vegyek tőled, te kis hős vitéz, megdicsőült Silberer István, a 29. honvédegységre tizedesétől, édes magyar hazánknak talán legfiatalabb katonájától, hogy hült tetemeidet tisztelettel kísérem el ama díszsírhelyhez, amelyet Szent-Egyletünk hazafias buzgósággal ajánlott fel örök pihenőül drága kis porhüvelyednek.

Amidőn most koporsód előtt állok, te kis fiatal hős, szinte úgy képzelem magam, mint az a hajdani áldozópap, ki az ókorban fennállott jeruzsálemi szentély egyik

magaslatán kora reggel és este, pittyimalat és alkonyatkor, fohászkodásra és áldozatok bemutatására serkentette a hívők seregeit. S mikor a derengő hajnal hasadását megfigyelték éber szemei, merő lelkesedéssel harsány hangon kiáltott le a templom udvarának szent gyülekezetéhez: „Atyámfiail pirkad a keleti láthatár, az ég bíborpalástjából bontakozni kezd már a természet királynője, a tüzes napgolyó és sugarainak aranszegélye Hebronig nyúl már, a szent sírok városáig“. A hazafias lelkesedés szent magaslatán állok most én is s egy fiatal életnek hajnali pirkadását figyelem meg a véres világháború bíborvörös láthatárán, amint az szent érzelmek izzó hevületétől áthatva, bontogatni kezdi szívárványos színű repülőszárnyait, de fénylő aransugaraknak sötét árnyéka a temetőig nyúlnak, a dicső elmulásnak diadalívezett kapujáig.

És ha még mindig volna az országban oly gonosz és elfogult polgártársak, akik cinikus előszeretettel pálcát merészelnének törni a zsidók hazafias kötelességtudása felett s a dicső tényeket galádul letagadva, nem óhajtják látni az elesett és megsebesült hősök gárdáiban Jákobnak ama ivadékait, kik felekezetük számárnyát jóval túlhaladva veszik ki becsületesen részüket e kataklizma összes súlyos feladataiból, azok tekintsenek többek között majd a te sírhantodra is, te kis fiatal hős és győződjenek meg, hogy

Silberer István a 14 éves hős

hogy éljen a magyar zsidóság körében a szent hazafias szellemnek, ha még ily fiatal zsidó gyermek is ellentállhatatlanul odakiváncoszott a lövészárkok sövényei felé, nehéz katonai szolgálatot teljesíteni az élet-halál harcát küzdő magyar nemzetnek“.

AZ ORSZ. IZRAELITA KÖZALAP június 22-én tartotta gyűlését báró Kohner Adolf elnöklésével. Az elnök megnyitójában kegyelettel emlékezett meg Szabolcsi Miksáról és elhatározták, hogy 5000 koronás alapítványt létesítenek a rabbiszeminárium jeles növendékei számára. Ezután dr. Mezey Sándor terjesztette be az alap három évi működéséről szóló jelentését. A közgyűlés úgy a jelentést,

Silberer István a 14 éves hős temetése a gyöngyösi zsidó temetőben. Kivont kardú huszárok viszik a koporsót a nyitott díszsírhoz, mely előtt a hős szülei és testvérei állanak